

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců Mgr. Radovana Havelce a JUDr. Tomáše Rychlého v právní věci žalobce: **P. R.**, zastoupený Mgr. Magdalénou Poncza, advokátkou se sídlem Ostrava, Českobratrská 1403/2, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Brno, Masarykova 427/31, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 27. 2. 2020, č. j. 62 Af 100/2017 – 131,

t a k t o :

- I. Řízení o kasační stížnosti **se zastavuje**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalobci **se vrací** zaplacený soudní poplatek za kasační stížnost ve výši 5000 Kč, který mu bude vyplacen z účtu Nejvyššího správního soudu k rukám jeho zástupkyně, advokátky Mgr. Magdalény Poncza, do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) brojí kasační stížností proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 27. 2. 2020, č. j. 62 Af 100/2017 – 131, jímž byla zamítnuta jeho žaloba, kterou se domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 10. 2017, č. j. 45296/17/5300-21444-711869. Tímto rozhodnutím bylo zamítnuto stěžovatelovo odvolání a potvrzeno celkem pět dodatečných platebních výměrů ze dne 20. 10. 2015, č. j. 1830015/16/3307-50524-805713, č. j. 1830168/16/3307-50524-805713, č. j. 1830218/16/3307-50524-805713, č. j. 1830258/16/3307-50524-805713 a č. j. 1830314/16/3307-50524-805713, kterými Finanční úřad pro Zlínský kraj stěžovateli doměřil daň z přidané hodnoty za zdaňovací období února až června roku 2011.

[2] Vzhledem k tomu, že stěžovatel současně s podáním kasační stížnosti nezaplatil soudní poplatek za řízení o kasační stížnosti, vyzval ho Nejvyšší správní soud, prostřednictvím jeho právní zástupkyně, výrokem I usnesení ze dne 26. 3. 2020, č. j. 3 Afs 104/2020 – 11, ke splnění poplatkové povinnosti, a to ve lhůtě 15 dnů od doručení tohoto usnesení. Zároveň zdejší soud stěžovatele poučil o následcích spojených s nevyhověním této výzvě.

[3] Podle § 4 odst. 1 písm. d) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), vzniká poplatková povinnost podáním kasační stížnosti. Podle § 7 odst. 1 téhož zákona se stal soudní poplatek za kasační stížnost splatným okamžikem jejího podání.

[4] Podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích dále platí, že „[n]ebyl-li poplatek za řízení splatný podáním návrhu na zahájení řízení, odvolání, dovolání nebo kasační stížnosti zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí v délce alespoň 15 dnů; výjimečně může soud určit lhůtu kratší. Po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví. K zaplacení poplatku po marném uplynutí lhůty se nepřihlíží.“

[5] Jak již bylo uvedeno výše, povinnost zaplatit soudní poplatek vznikla stěžovateli společně s podáním kasační stížnosti. Této povinnosti stěžovatel nedostal. Nejvyšší správní soud ho proto vyzval, prostřednictvím jeho právní zástupkyně, k úhradě soudního poplatku výrokem I usnesení č. j. 3 Afs 104/2020 – 11. Toto usnesení bylo doručeno do datové schránky jeho zástupkyně dne 8. 4. 2020 (viz č. l. 12 spisu Nejvyššího správního soudu). Patnáctidenní lhůta k uhrazení soudního poplatku tedy začala plynout dne 9. 4. 2020, přičemž jejím posledním dnem byl čtvrtek 23. 4. 2020 [§ 40 odst. 1 soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)]. Ze záznamu o složení ze dne 27. 4. 2020 (viz č. l. 24 spisu Nejvyššího správního soudu) vyplývá, že dne 24. 4. 2020 došlo k zaplacení soudního poplatku ve výši 5000 Kč. Pokud byl soudní poplatek připsáný na účet soudu dne 24. 4. 2020, byl zaplacen až po uplynutí vymezené patnáctidenní lhůty, tedy opožděně. V souladu s § 9 odst. 1 *in fine* zákona o soudních poplatcích se k zaplacení poplatku po marném uplynutí lhůty nepřihlíží.

[6] Podle § 47 písm. c) s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., soud řízení usnesením zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon. Jelikož soudní poplatek nebyl ve stanovené lhůtě zaplacen, byly naplněny podmínky předvídané v § 9 odst. 1, větě druhé zákona o soudních poplatcích. Nejvyššímu správnímu soudu proto nezbylo, než řízení o kasační stížnosti zastavit.

[7] O náhradě nákladů tohoto řízení bylo rozhodnuto tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť řízení bylo zastaveno (§ 60 odst. 3 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s.).

[8] Jak uvedl Nejvyšší správní soud již výše, platí, že v souladu s § 9 odst. 1 *in fine* zákona o soudních poplatcích se k zaplacení poplatku po marném uplynutí lhůty nepřihlíží. Jinými slovy lze konstatovat, že stěžovatel není po marném uplynutí lhůty určené soudem k úhradě soudního poplatku již povinen tento hradit, neboť tímto postupem už není způsobilý nic změnit na skutečnosti, že (zavčas) nedostal své poplatkové povinnosti. S ohledem na uvedené rozhodl Nejvyšší správní soud za využití § 10 odst. 1, věty první citovaného zákona o vrácení opožděně zaplaceného soudního poplatku ve výši 5000 Kč, který bude stěžovateli vyplacen k rukám jeho právní zástupkyně, advokátky Mgr. Magdalény Poncza.

[9] Dle § 10a odst. 1 zákona o soudních poplatcích se soudní poplatky vrací ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozhodnutí, kterým bylo o vrácení rozhodnuto.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 29. dubna 2020

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu